

Osudové okamžiky

Jsou dramatické události, trvale zapsané do historie našeho národa. Nelze je přebít. Jsou projevem odhodlání a silné vůle bránit svou svébytnost. Mobilizace vyhlášená 23. září 1938 v Československu bezprostředně ohroženém nacistickým Německem a opuštěném Francií i Anglií, kdy pouze Sovětský svaz byl ochoten stát při naší zemi, je toho dokladem. Bezprostředně před podpisem potupného mnichovského diktátu v noci z 29. na 30. září 1938 britský ministr zahraničí Nevill Chamberlain dne 27. září v rozhlasovém vysílání řekl: *»Ať máme jakoukoliv sympatii k malému národu, který stojí ve sporu se svým velkým a mocným sousedem, nemohli bychom se za každých*

okolností uvolit strhnout britskou říši do války jenom pro tento malý národ. Budeme-li muset bojovat, pak to bude muset být důvod mnohem závažnější než tento!« V té době události stahující se kolem Československa mají rychlý spád. Předcházely jim neméně dramatické události, které ukázaly slabost Francie a Anglie, nerozhodnost v mnoha pohledech i československé vlády. Přes záruky poskytnuté pomocí ze strany Sovětského svazu předkládají 21. září 1938 Anglie a Francie Československu ultimativní požadavky na přijetí německých požadavků s tím, že nemožou ve vzniklé situaci dostát pomocí Československu. Hodžova vláda tyto požadavky přijala. Generální stávka, pád Hodžovy vlády a ustanovení vlády generála Sirového vedou pod tlakem veřejnosti k vyhlášení mobilizace Československé armády 23. září 1938. Odhodlání lidí bránit svou zemi bylo obrovské a spontánní. Pro vládnoucí elity Francie a Anglie však nic neznamenal. Podivná hra o ujišťovaném přátelství, ale bez možnosti poskytnout záruky a dostát svým závazkům, však pokračuje. Teď již se zjevným nátlakem a vyhrožováním. Zájmy mocností byly zcela zjevně nadřazeny nad zájmy Československa a maskovány voláním po udržení míru. Tvář kapitalismu a politika imperialismu se ukázala v plné nahotě. Bylo to varovné a falešné. Nikoliv nepředvídatelné. Po projevu Adolfa Hitlera v závěru sjezdu NSDAP v Norimberku 12. září 1938 propuklo v československém pohraničí povstání z velké části organizované henleinovci. Povstání bylo sice potlačeno a došlo k vyhlášení stanného práva v zasažených okresech, ale zcela zlomit odpor se nepodařilo. Dne 22. září nepokoje zachvátily oblasti Moravy a Slezska. Po zákazu Sudetoněmecké strany 16. září dává následující den Konrad Henlein souhlas se vznikem sudetoněmeckého freikorpsu. Okamžitě dochází k dalším ozbrojeným útokům na československou státní moc, především četnictvu. Ke zklidnění situace nepřispívá ani tajná mise ministra Nečase vyslaná 15. září prezidentem Benešem do Paříže, kdy je tlumočena ochota s odstoupení části území v pohraničí. Téhož dne se ministr zahraničí Anglie Chamberlain schází s Hitlerem, který trvá na odstoupení celého pohraničí. Tyto události o skutečném cíli politiky nacistického Německa vůči Československu nemusely nikoho, ani naše tzv. spojence, nechat na pochybách, co bude následovat. Vlády Anglie, Francie, jejich ministři zahraničí, Chamberlain a Daladier, sehráli tragickou roli. To, co se dělo v Československu, nechťli vidět. Německé nároky vůči Československu před druhou světovou válkou byly hojně vysvětlovány veřejnosti jako tzv. částečná náprava Versailleského systému. Argumentovalo se tím, že právě tento systém nastavený po skončení první světové války Německu tvrdé podmínky a pomínil naplnění tzv. přírozeňého práva na sebeurčení pro etnické Němce v Československu. Francie a Anglie obětovaly Československo. Jde o nehorázný alibismus. Sudetoněmecká interpretace mnichovské dohody zastává názor, že za zničení československého státu nese odpovědnost sama československá vláda a její diplomatické selhání. V kontextu se stále živými a zvyšujícími se dnešními požadavky Sudetoněmeckého landsmanšaftu je to velice nebezpečné a varovné. Těmto pohrobkům henleinovců nejde o smíření, ale o revanš, osmdesát let od mnichovské zrády. Historickým varováním je i nadřazování svých zájmů imperialistických mocností nad zájmy jiných. I to by mělo být dnes pro politiku České republiky varovným mementem. Česko-německá deklarace v této otázce nechává velice volný možný výklad. Halo noviny Stanislav GROSPÍČ, poslanec a místopředseda ÚV KSČM

Vláda schválila rozpočet

Vláda schválila návrh státního rozpočtu na příští rok se schodkem 40 miliard korun. To je o deset miliard méně, než původně plánovalo ministerstvo financí.

Celkové výdaje rozpočtu navrhuje ministerstvo financí na 1,505 bilionu korun a příjmy 1,465 bilionu korun. S deficitem 40 miliard korun úřad počítá i v letech 2020 a 2021. Schodek rozpočtu podle ministryně financí Schillerové (za ANO) představuje 0,7 % hrubého domácího produktu. Schillerová uvedla, že návrh rozpočtu na příští rok je »maximum možného«. Výdaje na důchody se v návrhu zvyšují kvůli schválené valorizaci o 37,8 miliardy korun. Na školství putuje navíc 28,6 miliardy korun a na dopravní infrastrukturu téměř o 11 miliard více. Kapitálové výdaje z národních zdrojů, tedy investice vlády, by měly podle ministerstva stoupnout o 21 miliard korun na 79,6 miliardy korun. Výdaje Státního fondu rozvoje bydlení (SFRB) na příští rok by měly stoupnout meziročně zhruba o čtvrtinu na 2,73 miliardy korun. Návrh rozpočtu obsahuje také rušení neobsazených míst na ministerstvech, na které úřady dostávají peníze. Ministerstvo financí navrhlo zrušit zhruba 1300 míst, což by mělo přinést úsporu kolem 3,4 miliardy korun.

KSČM počátkem prázdnin podpořila vznik druhé Babišovy vlády při hlasování o důvěře. Předsedkyně sněmovního rozpočtového výboru Miloslava Vostrá nicméně řekla, že to neznamená automatickou podporu schválenému rozpočtu. *»Nepodepsali jsme nikomu žádný bíancko šek,«* upozornila. Poté, co návrh rozpočtu vláda předložila do Sněmovny, ho komunisté chtěli nejprve podrobně prostudovat a teprve na základě toho se pak rozhodnout. *»Nicméně, již v tuto chvíli mohu říci, že je tam pro nás to důležité, tedy posílení rozpočtu ministerstva práce a sociálních věcí, tedy prostředky na růst důchodů a posílení rozpočtu ministerstva školství umožňující růst platů učitelů. I nárůst investic o 21 miliard je pro nás dobrým signálem,«* uvedla Vostrá.

DEJTE HLAS KANDIDÁTŮM KSČM!

www.kscm.cz

O tom, co je protiústavní, může rozhodnout jen Ústavní soud

Tři týdny před volbami je politická situace v ČR vyhrčená a politické strany se nepředhánějí v představování svých programů, ale v tom, jak osičit toho druhého, případně mu zmenšit prostor. KSČM nic takového nedělá, ani dělat nebude. Před novináři to ve Sněmovně zdůraznil předseda ÚV KSČM, místopředseda dolní komory Vojtěch Filip. Představil priority komunistů na zářijové schůzi, jde především o předlohy, které čeká druhé a závěrečné třetí čtení. Na prvním místě jmenoval novelu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, ve které jde o zdanění náhrad za nevydaný majetek, velmi často spíše dar. Filip připomněl, že určitou částku dostaly i církve, které se v ČR objevily až po roce 1989. Za co tedy měly dostat finanční náhrady? *»Byli bychom rádi, aby návrh pro projednání ve výborech prošel i Poslaneckou sněmovnou. Bude to*

komplikované, uvidíme, jak se k tomu postaví Senát. Ale jsem přesvědčen o tom, že hlasů se najde ve Sněmovně dostatek, jak ukázalo jednání ve výborech,« řekl novinářům Filip. Pokud někdo ve Sněmovně mluví o tom, že něco je protiústavní, měl by pro to mít podle Filipa nějaký důkaz. *»Jinak to může vyslovit pouze Ústavní soud, nikoli kdokoli z nás,«* dodal předseda komunistů. Druhým klíčovým bodem je pro KSČM na zářijové schůzi předloha o zrušení zákona o zákazu dodávek pro JE elektrárnu Búšehr. *»Na setkání velvyslanců jsem nedávno hovořil s naším velvyslancem v Teheránu. Řekl, že tento návrh zákona je očekáván, protože by umožnil našim podnikům se na případně dostavbě jaderné elektrárny Búšehr podílet,«* konstatoval Filip. Už konečně jedeme o zločinech privatizace. Poslanci KSČM budou usilovat o to, aby Sněmovna už konečně na své schůzi jednala o zločinech privatizace z 90. let. Téma, navržené už před časem komunisty a nazvané Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998, už dolní komora schválila, k jeho projednávání se však stále nedostala. *»Jde o to připomenout podniky, které nebyly v průběhu 90. let zaplacené. Víím, že tento bod s velkou chutí politické strany, které jsou za to zodpovědné, vyřazovaly z programu schůze. Doufám, že ho pevně zařadíme na příští týden,«* dodal Filip. Mezi své priority návrhu projednávaných v prvním čtení řadí KSČM novelu zákona o spotřebních daních. Jde o zachování současné úrovně vratky spotřební daně z nafty zemědělcům, kterou podepsali poslanci KSČM, ANO, KDU-ČSL, ČSSD a SPD v čele s místopředsedou zemědělského výboru Pavlem Kováčikem (KSČM). Jde o prodloužení platnosti tzv. zelené nafty, která měla končit letos v prosinci. V zorném úhlu pozornosti komunistů je i návrh poslanců KSČM v čele se Stanislavem Grospičem o zajištění právní pomoci. *»V minulém volebním období se nám podařilo dospět do určitého stádia bezplatné právní pomoci, ne vše bylo splněno. A lidé, kteří nemají na drahou právní službu, žádají o rozšíření zákona tak, aby se jim právní pomoci dostalo,«* uvedl Filip. Komunistům záleží i na tom, aby ve Sněmovně prošel návrh ČSSD o zrušení karenční doby, tzn. aby nemocní dostávali nemocenskou i v prvních třech dnech marodění. Jde o dlouhodobě prosazované téma KSČM, se kterým tentokrát přišla dřív ČSSD. Filip řekl, že klub KSČM bude podporovat návrhy zákonů, které se týkají plnění vládního prohlášení – připomněl, že i zrušení karenční doby je jeho součástí. *»Nejsme vládní stranou, naše podpora se soustředila na vyjádření důvěry vládě. Teď už jsme pouze v době tolerance. Ta bude z naší strany jen v případě, že bude plněno vládní prohlášení v sedmi základních bodech, které jsme s hnutím ANO dohodli,«* zdůraznil předseda komunistů

»Žádná tolerance není absolutní a bezbřehá, každá má svoje meze, a i ta naše bude mít svoje meze,« doplnil předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Nicméně v současné době se podle něj komunisté nehodlají zabývat předvolebními výroky, které padají na jejich adresu. *»I v této době, kdy se mnozí chovají podle hesla ze staré písně: Píchni ho, řízni ho, pusť mu krev, tak upřednostňujeme práci na zákonech tak, jak jsme slíbili a tak, jak jsme také prosadili do vládního prohlášení,«* vysvětlil Kováčik. Avizoval podporu svého klubu pro prodloužení lhůty pro předložení zprávy vyšetřovací komise k OKD, kterou Sněmovna později schválila. Komise může předložit své závěry až na jaře 2019, místo letošního podzimu. *»Je tam určitý vývoj situace a rádi bychom se dozvěděli co nejuplněji a co nejlouběji, co a jak komise vyšetřila,«* řekl. Komise má prověřit převod státních akcií OKD do vlastnictví jiných osob, zejména prodej minoritního podílu v roce 2004. Zaměřuje se také na snížení základního jmění OKD ve druhé polovině 90. let, kterým státní přišel o možnost firmu kontrolovat. Předmětem zkoumání je i plnění závazků nabytatelem akcií ze smlouvy z roku 2004 a příčiny úpadku OKD a odpovědnost státních úřadů a osob. Předseda ÚV KSČM a místopředseda dolní komory Vojtěch Filip.

Premiér Babiš (ANO) chce hledat podporu i jinde než u KSČM. *»Není to jenom o KSČM, která nás jednorázově podpořila. Jsme přesvědčeni, že rozpočet je velmi dobrý, proto budeme mluvit se všemi,«* uvedl po jednání kabinetu. Podle něj by neměl být problém získat širší podporu při schvalování rozpočtu. *»Neumím si představit, že by některá strana nechtěla navýšovat důchody nebo platit učitelů a policistů,«* uvedl Babiš. Pravicová opozice (ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Piráti) však rozpočet podrobila tvrdé kritice. Nelíbí se jí zejména vysoký schodek v době ekonomického růstu. **Dokončení na s.2**

